

Junák je poslušný rodičů, představených a vůdců

Zavazujeme-li se my, junáci, poslušností ve slibu, poddáváme se dobrovolně kázni. Ač se poddáváme, nejsme poddaní, ač posloucháme, nemá naše kázeň nic společného s dresurou. Jsme si vědomí cíle skautingu, víme, že náš cíl je vychovávat chlapy, pracovníky. Dobrovolnost naší kázně tkví v tom, že naše touha je totožná s vůlí oddílu, proto jsme do něho vstoupili.

Dobrovolnost neznamená tedy snad, že poslechneme, když se nám chce a neposlechneme, když se nám nechce. Junák není obyčejný chlapec a proto ví, že omezování touhy po pohodlí, omezování touhy po nejmenší námaze, omezování osobních choutek, ukládání povinností a odpovědnosti není tyraní a dresurou.

Kázeň je nepřítelem libovůle a zlovůle, není však nepřítelem svobody. Naopak právě kázeň zaručuje každému členu oddílu největší možný rozsah osobní svobody. Svoboda jednotlivce končí tam, kde začíná svoboda druhého. Kázeň tedy zaručuje svobodu proti libovůli. Kázeň zároveň potírá lenost a dává tak rádcí a vůdci možnost plánovat, ukládat těžké úkoly, na nichž cvikem sílí osobnost každého člena oddílu.

Nejpřísnější, nejtvrďší buď na sebe!

„Vždy musí být někdo, kdo rozkazuje a někdo, kdo poslouchá. Jinak nikdy nebude postaven dům, sestroyen parní stroj, v život uveden skautský oddíl. Nikdo nemůže rozkazovati, kdo se nenaučil poslouchati. Jen kdo prakticky se naučil poslouchat rozkazy, dovede sám a účelně rozkazovati. Ten však, kdo rozkazy dává, musí mít plnou důvěru poslouchajících i jejich vážnost. Ať Tvoji hoši vidí, že jsi skaut - a ne břídil. Nedej rozkaz, který sis nerozmyslil.“

A. B. Svojsík

*Povinnost, odpovědnost, kázeň
každý úkol provedem rázem,
koho poslušnost zebe,
poškodí nejvíc sebe.*

Junáku, vidím Tě,
nedebatuješ o rozkazech svých představených,
odpovídáš “ano” a vykonáš rozkaz s úsměvem.

*Pod dohledem pracovat
to dovede snadno rab.
Svobodný pracuje i tak
když nad ním nestojí dráb.*

Rychle a rád, rychle a rád,
rychle a rád!

Je vyžadováno mnoho a přísně - dobré a výborné je žádáno jako samozřejmost.

„Nedovedu si představit, jak by mohl někdo napravit, že opominul chodit v pravý čas do dobré školy. Takový člověk se nezná, jde životem, aniž se učil chodit; malátný sval se prozrazuje stále, každým krokem. Někdy je život tak milosrdný, že nahradí tuto tvrdou školu: snad letitou chorobu, která vyburcuje největší sílu a soběstačnost, nebo náhle přikvačivšími nesnázemi, které ohroží i ženu i dítě a přinutí k činnosti, která zase dodá ochablým buňkám energii a ve vůli k životu obnoví úpornost. Ze všech okolností zůstává nejžádoucnější tvrdá kázeň v pravý čas, tj. ještě ve věku, kdy vědomí, že se na člověku mnoho požaduje, naplňuje pýchou. Neboť rozdíl mezi tvrdou školou jako školou dobrou a každou jinou školou tvoří to, že je vyžadováno mnoho, že je vyžadováno přísně, že se skrblí chválou, že chybí schovávavost, že se plísni ostře, věčně bez ohledu na talent a původ.

Takové školy je zapotřebí v každém směru a platí to o věcech nejhodnotnějších, jakož i nejduchovnějších; chtít rozlišovat zde, bylo by osudné. Vojáka i učence činí zdatným tatáž kázeň a ještě přesněji vzato, není dokonalého učence, který by neměl v těle pudů zdatného vojáka. Dovést poroučet a také poslouchat s hrdostí, stát v řadě a vždy být schopen i vedení, dávat přednost nebezpečnosti před pohodlnou jistotou, neodvažovat, co je dovolené, co je nedovolené, jako hokynář, být víc nepřítelem mrzáckého skrblivství, chytráctví a cizopasnictví, než zlu. Čemu se učíme v tvrdé škole? Poslouchat a poroučet.“

Nietzsche (O životě a umění)

*Vím, co je má povinnost.
Vyplním ji hned a dost!
Žádné řeči, žádné klepy,
nařikání, žádné breky,
ruce volám, rozum, sílu,
postavím se zpříma k dílu.*

Bratříčku, uveď si, že je snažší pracovat ve skupině, poslouchat, stát v šiku - než stát před šikem a rozvažovat, který povel má být dán, než být odpověden za to, aby vše klapalo. Je Ti sice někdy přidělena práce, která Ti nevoní, ale věř, že je snažší se opanovat a s úměvem ji vykonat, než přemýšlet, jak práci spravedlivě rozdělit, jak to zařídit, aby vše, zač je vedoucí zodpověden bylo hotovo.

Jsi-li správný junák, přebíráš část jeho odpovědnosti na sebe tím, že svou práci dobře konáš.

A ještě něco:

Nestačíš-li na přidělenou práci, pak si musíš přiznat, že nejsi pevný křemen, použitelný ke stavbě oddílu, ale odpadek, líná hlína. Slaboučký slaboch, který na vše potřebuje maminku. Čím těžší úkoly jsi schopný vykonat, tím jsi samostatnější, silnější, tím blíž jsi k ideálu chlapa, který umí vzít za práci.

A pak ještě:

Poslušností mimo oddíl nejlépe reprezentuješ odznak, který nosíš, nejlépe dokazuješ, že skauting je dobrá věc. Podle Tebe posuzují nám všem tak drahou věc.

Junácká osmiveslice vpřed!

Pozorujte na vodě těch osm nádherných chlapíků s kormidelníkem na zádi.

Osm tváří jak vyřezaných větrem a vodou.

Devátá tvář vzadu je nejvýraznější. Osm svalnatých a šlachovitých jako kořen a houzev pevných těl, utvořených tvrdostí stálého cviku.

Devátému kormidelníkovi pracují mozek, nervy a svaly nejspolehlivěji. Jak rychle letí jejich loď kupředu! Chlapci mají chodidla pevně opřená o prkno, nohy silně ohnuty v kolenech, paže natažené dopředu, svírají veslo, trup je mocně nakloněn.

A veslaři táhnou, narovnávají se. Svaly jim jen hrají. Listy vesel zapadají krátce a ostře do vody. Ráz na ráz. Jak kormidelník velí.

Představte si nyní, že by se jeden z nich opozdil. Třeba jen jedním veslem. Nebo, že by zasadil lupen vesla příliš hluboko nebo příliš mělko. Stačilo by, aby nešikovně přenesl váhu a to by se nemusel ani vychýlit na stranu. Zeptejte se někoho, kdo věci rozumí, co by se stalo. Souhra, rychlost, by byla pryč. A jaký kočičí tanec by vystřídal rychlý let vpřed, kdyby se nedbalému opozdilci podařilo ostatní vyvést z rytmu.

Jedině v rytmu je úspěch mužstva osmiveslice. Jedině v naprosté souhře, poslušnosti pokynu kormidelníka, který rytmus udržuje a řídí loď. Proč vám malují tyto obrázky do mysli?

Bratři, v osmiveslici je ukryto tajemství úspěchu vaší družiny. Nejsou to straky na vrbě.

Pohybuje se vaše družina opravdu rychlým letem vpřed? Nebo se jenom plouhá a rychle se pohne, jen když náhodná vlna s ní hodí? Nebo když ji strhne ostřejší proud?

Snažíte se plnit zákon, snažíte se též sbírat znalosti, snažíte se mohutnět tělem, duší i duchem? Vítězíte ve hrách, v soutěžích? - Je také možné, že se zmítáte následkem protichůdných úderů vesly, že tancujete na místě s velkou sice námahou jednotlivců, ale bez zjevných výsledků.

Chcete vynikat, závodit v prvních řadách o prvá místa? Pak je tu jeden recept: bezpodmínečná poslušnost vůči rádcům. Je starou zkušeností, že může-li se rádce spolehnout, že každého jeho pokynu bude uposlechnuto, s větší chutí plánuje a jeho loď tříští vlny v prudkém a spolehlivém pohybu vpřed.

Každý nesplněný úkol je chybně založené veslo, kterým jedinec pracuje proti své družině.

Více nesplněných příkazů je ztráta rytmu.

Lajdáctví nebo nesladěné úsilí: každý dle své hlavy - znamená kočičí tanec na vodě. Rebelie předchází zvrhnutí člunu.

Myslíš si, že by rádce zneužil Tvé poslušnosti? I on musí na schůzky jako Ty, vůdce oddílu. - Je to lehké být rádcem?

Nepovídej, že nemáš čas vykonávat jeho pokyny nebo docházet na schůzky. Nevymlouvej se na učení a spočítej si čas, který denně prolajdáš ve zbytečnostech.

Jen usilovnou prací se stane vaše družina lepší.

V osmiveslici je ukryto TAJEMSTVÍ ÚSPĚCHU vaší družiny. Je tam jen jeden recept k pohybu vpřed: bezpodmínečná poslušnost rádcům.

*Hop-lá, hop-lá, hop-lá,
kormidelník volá,
zaber, zaber, zaber,
neptej se moc,
neptej se proč,
kormidelník velí
zaber, zaber, zaber,
hop-lá, hop-lá, hop-lá.*

Chvilky cviku:

Vymysli a pokus se vyřezat symbolickou řezbu kázně.

Vzpomínej, kdy v Tvém oddíle nebylo uposlechnuto rozkazu z těchto pohnutek: lenost, sobectví, vzdor.

Slib sám sobě, že napříště každý úkol provedeš přesně, pečlivě a v termínu.

Oddíl připraví a předvede výstup, týkající se 7. bodu.

Umíš zvládnout svou lenost - svůj vzdor?

Stupnice desetkrát tři body Ti poví, jak plníš 7. bod zákona. Deset otázek Ti zhruba vysvětlí, jak jsi schopný podřídit se tomu, kdo Ti pomáhá. Nepřipisuj si tři body za otázku lehkomyšlně. Buď sobě přísným soudcem a nebudou Tě soudit jiní.

1. Chápeš se hned přidělené práce nebo odmlouváš?
2. Vykonáváš rozkazy s úsměvem, nebo se tváříš znechuceně?
3. Lze se na tebe spolehnout, že vykonáš rozkaz, i když nejsi hlídán?
4. Vykonáš svůj úkol v termínu, nebo se snažíš odkládáním jej oddálit v zapomenutí?
5. Plníš bedlivě příkázanou přípravu ze školy?
6. Jsi znám i mimo oddíl jako poslušný chlapec?
7. Uvědomuješ si vlastní sílu, když je nejobtížnější úkol včas vykonán?
8. Přemýšlíš vážně o svých proviněních, jsi vůbec schopen přiznat vlastní vinu?
9. Umíš přijmout mužně trest, nebo utíkáš od odpovědnosti?
10. Dovedeš se podřídit mínění většiny (nerozhodne-li se většina pro něco nečestného)? Nebo lpíš na svých přáních?

Není možno vypočítat a vypsát případy, kdy je třeba Tvého sebeovládání, kdy budeš vyzván k práci, k obětavosti.